

Irodalmi pályázat 2017

Váratlanul és szokatlanul magas színvonalú alkotásokkal találkoztunk, amelyek – véleményünk szerint – túlmutatnak az elmúlt évek **verspályázatain**. Nem készítettünk részletező bírálatot az egy-egy jelige alatt megjelenő versekről, vázlatos véleményt mondunk, a minősítést pontszámokkal fejezzük ki. A verseket a megadott témakörök szerint nem választottuk szét...

Az általános értékelés, hogy a díjazásra javasolt költői alkotások gondolati őszinteséget, a rímeikben és ritmusukba néhány vers már-már költői bravúrokat tartalmaz a szerelemről. Az igényes versforma hűen közvetíti a gondolati, érzelmi mondanivalót, különösen az édesanyák emlékét méltató versekben. Ami a fogyatékoságokat illeti, pontatlan megfogalmazások és rímes hibák, ritmustalanságok találhatók egyes szerzők verselésében. (Négy 10 pontos és öt 9 pontos javaslat díjazásra, illetve közlésre ajánlott.)

A prózai pályázatok bírálata két részben történt. Az édesanyákról szóló anyag rész valamivel gazdagabb, a szerelmes múlté pedig talán változatosabb, de sápadtabb. Kiemelkedő mind tartalmában, mind kidolgozásában a kissé ugyan terjedelmes Kurgan jeligéjű dolgozat. De nem kevésbé érdekes és tanulságos az édesanyák küzdelme szegénységgel, háborúval a családért, a gyermekek boldogulásáért más írásművekben. Megható, hogy egy pályázó vonalas papírra vetett kézírással küldte el történetét. (Egy 10, két 9 és egy 8 pontos.)

A szerelmes emlékeiből érdekes eseményeket, az összetartozás fontosságának hangsúlyozását, némelyik cikkben az emlékek megtartó erejét fogalmazták meg. A pályázók jól érezhetően az utókor számára rótták papírra mondanivalójukat. (Két 9 és két 8 pontos írásművet javasolunk kiemelni díjazással, illetve megjelentetéssel.)

Gondolkozva a jövő évi pályázatról, prózában talán meg lehetne kérdezni, mit gondolnak az idős emberek a mai modern világról, technikáról, utazásról, hírközlésről, a közösségekben való részvételről, netán a politikáról? Azaz írjanak ezekkel kapcsolatos élményeikről, átélt eseményekről. Versekben talán kötetlenebb igény kellene. És ismételten megfontolásra javaslom, nem volna-e nélkülözhető a nevezési díj?...

Természetesen – ha kellünk, és hacsak valami közbe nem jön – jövőre is szívesen állunk a Szövetség rendelkezésére!

Csermely Tibor és Erdélyi Tamás